

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 967/2020
14.10.2020.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сандре Шакић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 241/19 од 07.11.2019.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 48/20 од 11.05.2020.године, у седници већа одржаној дана 14.10.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сандре Шакић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 241/19 од 07.11.2019.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 48/20 од 11.05.2020.године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 241/19 од 07.11.2019.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци за коју је одређено да се неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка, док су оштећени упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 48/20 од 11.05.2020.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Старој Пазови К 241/19 од 07.11.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвоката Сандра Шакић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 2) и 3), и повреде члана 68. став 1. тачка 1) и 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводећи да је пресудом прекорачена оптужба на тај начин што је суд у изреку пресуде унео „која је средство подобно да тело тешко повреди и здравље тешко наруши“, а што није наведено у акту тужиоца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој, односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

У конкретном случају окривљени је првостепеном и другостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је и оптужен. У оптужном предлогу је описано да је окривљени између осталог „применом насиља, претњом и безобзирним понашањем угрозио спокојство своје бивше супруге – тако што је махао секиром који је „дужине око 38 цм, дужине сечива 5,5 цм“. Прецизирање овако датог описа секире, као „средства подобног да тело тешко повреди и здравље тешко наруши“, како је наведено у изреци пресуде, не представља прекорачење оптужбе. Ово стога што ноторна чињеница да је предметна секира „средство подобно да тело тешко повреди и здравље тешко наруши“ не представља обележје кривичног дела у питању, нити је од значаја за правну оцену дела а не представља ни већу криминалну количину у односу на радњу извршења кривичног дела стављеног му на терет. У конкретном случају, чињенични опис радњи извршења кривичног дела у изреци пресуде остао је у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама датих чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и на повреду одредбе члана 68. став 1. тачка 1) и 10) ЗКП, а имајући у виду да наведене повреде не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да је суд погрешно оценио исказ сведока ББ и ВВ као уверљиве, на који начин се захтевом оспорава кредибилитет наведених сведока и чињенично стање утврђено и потврђено правноснажним пресудама. Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд и у овом делу захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сандре Шакић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић